

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (üheksas koda)

26. oktoober 2016*

Apellatsioonkaebus — Dumping — Rakendusmäärused (EL) nr 1138/2011 ja (EL) nr 1241/2012 — Indiast, Indoneesiast ja Malaisiast pärinevate rasvalkoholide ja nende segude import — Määrus (EÜ) nr 1225/2009 — Artikli 2 lõike 10 punkt i — Kohandamine — Ülesanded, mis on samastatavad komisjonitasu alusel töötava esindaja omadega — Artikli 2 lõike 10 esimene lõik — Normaalväärtuse ja ekspordihinna vastavus — Hea halduse põhimõte

Kohtuasjas C-468/15 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 3. septembril 2015 esitatud apellatsioonkaebus,

PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas), asukoht Medan (Indoneesia), esindaja: *avocat* D. Luff,

hageja,

teised menetlusosalised:

Euroopa Liidu Nõukogu, esindaja: J.-P. Hix, keda abistas *avocate* N. Tuominen,

kostja esimeses kohtuastmes,

Euroopa Komisjon, esindajad: J.-F. Brakeland ja M. França,

Sasol Olefins & Surfactants GmbH, asukoht Hamburg (Saksamaa),

Sasol Germany GmbH, asukoht Hamburg (Saksamaa),

menetlusse astujad esimeses kohtuastmes,

EUROOPA KOHUS (üheksas koda),

koosseisus: koja president E. Juhász, kohtunikud K. Jürimäe (ettekandja) ja C. Lycourgos,

kohtujurist: P. Mengozzi,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Apellatsioonkaebuses palub PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) (edaspidi „PTMM“) tühistada Üldkohtu 25. juuni 2015. aasta kohtuotsus PT Musim Mas vs. nõukogu (T-26/12, ei avaldata, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“, EU:T:2015:437), millega Üldkohus lükkas tagasi apellandi hagi nõudega tühistada nõukogu 8. novembri 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1138/2011, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate Indiast, Indoneesiast ja Malaisiast pärinevate rasvalkoholide ja nende segude impordi suhtes ning nõutakse lõplikult sisse sellise impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT 2011, L 293, lk 1), ja nõukogu 11. detsembri 2012. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1241/2012, millega muudetakse rakendusmäärust nr 1138/2011, (ELT 2012, L 352, lk 1) (edaspidi koos „vaidlusosalused määrused“).

Õiguslik raamistik

- 2 Euroopa Liidu poolt dumpinguvastaste meetmete kohaldamist reguleeris põhikohtuasjas tähtsust omaval ajavahemikul nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT 2009, L 343, lk 51, parandus ELT 2010, L 7, lk 22) (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuni 2012. aasta määrusega (EL) nr 765/2012 (ELT 2012, L 237, lk 1), edaspidi „algmäärus“).
- 3 Algmääruse artikli 2 lõige 9 nägi ette:

„Kui ekspordihind puudub või kui ekspordihind ei tundu ekspordija ja importija või kolmanda isiku vahelise koostöö- või kompensatsioonilepingu põhjal usaldusväärne, siis võib ekspordihinna arvutamisel tugineda hinnale, millega importtooteid esimest korda sõltumatule ostjale edasi müüakse, või mis tahes põhjendatud alusele juhul, kui tooteid ei müüda sõltumatule ostjale või kui need ei ole müügi ajal samasuguses korras nagu importimise ajal.

Kõnealustel juhtudel kohandatakse kõiki importimise ja müügi vahelisel ajal tekkinud kulusid, kaasa arvatud tolli- ja muud maksud ning kasum, et kindlaks määrata usaldusväärne CIF-ekspordihind ühenduse piiril.

[...]“

- 4 Selle määruse artikli 2 lõikes 10 oli sätestatud:

„Ekspordihinna ja normaalväärtuse vahel tehakse õiglane võrdlus. Võrreldakse samal kaubandustasandil enam-vähem samal ajal toimunud müüki ning nõuetekohaselt võetakse arvesse hinna võrreldavust mõjutavaid erinevusi. Kui kindlaksmääratud normaalväärtus ja ekspordihinnad ei ole võrreldavatel alustel, võetakse igal juhul eraldi kohanduste näol nõuetekohaselt arvesse neid tegurite väidetavaid ja ilmnunud erinevusi, mis mõjutavad hindu ja hinna võrreldavust. Kohandamisel välditakse dubleerimist, eelkõige seoses allahindluste, hinnavähendite, koguste ja kaubandustasandiga. Kui kindlaksmääratud tingimused on täidetud, võib kohandada järgmisi tegureid.

[...]

i) komisjonitasu Kohandatakse vaatlusaluse müügiga seotud komisjonitasude erinevusi. Mõiste „komisjonitasu“ hõlmab toote või samasuguse toote müüja saadud hinnalisandit, kui sellise müüja funktsioonid on sarnased komisjonitasu alusel töötava esindaja omadega. [...]“

Vaidluse taust ja vaidlusalused määrused

- 5 PTMM on Indoneesias asutatud ettevõtja, kes toodab eelkõige rasvalkohole (edaspidi „asjaomane toode“). Ta turustab oma tooteid Euroopa Liidus, kasutades vahendajatena esiteks kahte Singapuris asutatud seotud ettevõtjat, millest esimene on Inter-Continental Oils & Fats Pte Ltd (edaspidi „ICOF S“) – tütarettevõtja, kelle kõik aktsiad kuuluvad aktsionäridele, kellele kuuluvad ka kõik PTMMi aktsiad – ja teine on Besdale Trading Pte Ltd, ning teiseks Saksamaal asutatud ettevõtjat ICOF Europe GmbH (edaspidi „ICOF E“), mille kõik aktsiad kuuluvad ICOF S-ile.
- 6 Pärast seda, kui kaks liidu tootjat – Cognis GmbH ja Sasol Olefins & Surfactants GmbH – olid esitanud kaebuse ja Euroopa Komisjon oli läbi viinud uurimise, võttis Euroopa Liidu Nõukogu vastu rakendusmääruse nr 1138/2011. See rakendusmäärus kehtestas PTMMi asjaomase toote impordile lõpliku dumpinguvastase tollimaksu 45,63 eurot tonni kohta.
- 7 Lõpliku dumpinguvastase tollimaksu arvutamisel kohandas komisjon normaalväärtuse ja ekspordihinna võrdlemisel ekspordihinda allapoole vastavalt algmääruse artikli 2 lõike 10 punktile i, tehes seda komisjonitasu alusel, mida PTMM maksis ICOF S-ile müügi eest liitu. Rakendusmääruse nr 1138/2011 põhjenduses 31 lükkas nõukogu nimelt tagasi PTMMi argumendi, mille kohaselt moodustab PTMM ICOF S-iga ühe majandusüksuse, milles viimane tegutseb struktuurisiseseks ekspordiosakonnana. Lisaks sellele lükkas nõukogu selle määruse põhjenduses 35 tagasi PTMMi taotluse, et algmääruse nimetatud sätte alusel kasutataks normaalväärtuse osas sama kohandamist, põhjusel et leping, mille alusel ICOF S-ile komisjonitasu maksti, käsitles ainult ekspordimüüki, mitte omamaist müüki, mille osas esitati arved vahetult PTMMile.
- 8 Komisjon teatas 13. juunil 2012 PTMMile, et tulenevalt 16. veebruari 2012. aasta kohtuotsusest nõukogu ja komisjon *vs.* Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP (C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78) kavatses ta muuta rakendusmäärust nr 1138/2011, et muuta ühe teise Indoneesia ettevõtja, PT Ecogreen Oleochemicals, Ecogreen Oleochemicals (Singapore) Pte. Ltd (edaspidi „Ecogreen“) suhtes kehtestatud dumpinguvastast tollimaksu, kuna viimase olukord oli analoogne Üldkohtu 10. märtsi 2009. aasta kohtuotsuse Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP *vs.* nõukogu (T-249/06, EU:T:2009:62) aluseks olnud olukorraga ja ta moodustas Ecogreen Oleochemicals GmbHga ühe majandusüksuse.
- 9 Nõukogu võttis 11. detsembril 2012 vastu määruse nr 1241/2012. Selle määrusega vähendati Ecogreeni suhtes kohaldatava lõpliku dumpinguvastase tollimaksu määra 0 euronit tonni kohta. Vaatamata PTMMi taotlustele tunnistada tema olukord Ecogreeni omaga identseks, jättis nõukogu nimetatud määrusega PTMMi suhtes kohaldatava lõpliku dumpinguvastase tollimaksu muutmata.

Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

- 10 PTMM esitas 20. jaanuaril 2012 Üldkohtu kantseleisse vaidlusaluste otsuste peale tühistamishagi.
- 11 Üldkohtule esitatud hagi põhjendas PTMM nelja väitega.
- 12 Esimene väide käsitles algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i rikkumist. See väide oli jagatud kahte ossa. Esiteks heitis PTMM nõukogule ette ilmse hindamisvea tegemist ja võimu kuritarvitamist seoses sellega, et viimane keeldus tunnustamast tema kuulumist ICOF S-iga ühte majandusüksusesse. Teiseks leidis PTMM, et nõukogu ei esitanud ühtki veenvat tõendit selle kohta, et ICOF S-i täidetavad

ülesanded olid sarnased komisjonitasu alusel töötava esindaja omadega. Teine väide käsitles algmääruse artikli 2 lõike 10 esimese lõigu rikkumist. See väide oli samuti jagatud kahte ossa. Käesoleva apellatsioonkaebuse seisukohalt omab tähtsust ainult esimene väiteosa. Selles väiteosas selgitas PTMM, et ekspordihinda kohandades põhjustas nõukogu mittevastavuse normaalväärtuse ja ekspordihinna vahel ja et seega oleks pidanud normaalväärtust sama moodi kohandama. Kolmas väide käsitles hea halduse põhimõtte ja neljas diskrimineerimiskeelu põhimõtte rikkumist.

- 13 Üldkohus lükkas vaidlustatud kohtuotsuses kõik neli väidet tagasi ja jättis hagi tervikuna rahuldamata.

Apellatsioonimenetluse poolte nõuded

- 14 PTMM palub Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- teha asjas lõplik kohtuotsus, nõustudes Üldkohtus esitatud PTMMi väidetega, ja tühistada dumpinguvastane tollimaks, mis vaidlustatud määrustega PTMMi suhtes kehtestati ning
- mõista nõukogult ja menetlusse astujatelt välja PTMMi mõlema astme kohtukulud, jättes ühtlasi nende kohtukulud nende endi kanda.

- 15 Nõukogu palub Euroopa Kohtul:

- jätta apellatsioonkaebus rahuldamata;
- teise võimalusena jätta hagi rahuldamata ja
- mõista mõlema astme kohtukulud välja PTMMilt.

- 16 Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- jätta apellatsioonkaebus vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata ja
- mõista kohtukulud välja PTMMilt.

Apellatsioonkaebuse analüüs

- 17 Oma apellatsioonkaebust põhjendab PTMM kuue väitega.

Esimene väide, mis käsitleb algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i rikkumist, kuna Üldkohus kohaldas valesti ühe majandusüksuse mõistet

- 18 Esimene väide koosneb kahest osast.

Esimese väite esimene osa, mis käsitleb vale meetodi kasutamist ja otsustavate tõenditega arvestamata jätmist

– Poolte argumendid

- 19 PTMM väidab esiteks, et Üldkohus kasutas tema suhtes ühe majandusüksuse mõiste kohaldamisest keeldumise aluseks vale meetodit. Tema väitel nähtub nimelt vaidlustatud kohtuotsuse punktist 47, et Üldkohtu arvates piisab selle mõiste kohaldamisest loobumiseks sellest, kui esitatakse ühe majandusüksuse puudumisele osutavad kaudsed tõendid. Ent kohtupraktikast tulenevalt peavad nõukogu ja komisjon (edaspidi koos „liidu institutsioonid“) ning Üldkohus uurima tõendeid, mis näitavad, et tootja usaldab endaga seotud turustajale ülesandeid, mida tavaliselt täidab struktuurisene müügi-osakond.
- 20 Teiseks väidab PTMM, et Üldkohus jättis käsitlemata otsustavad tõendid ja eelkõige need, mis näitasid, et tal puudub asjaomase toote mis tahes turundus- ja müügi-osakond ning et ta toetub selle toote nii omamaisel kui ka rahvusvahelisel turul müümisel täielikult ICOF S-ile. Selle asemel, et neid tõendeid uurida, tegi Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 42 PTMMi poolt kohtuistungil esitatud selgituse põhjal vale järelduse, et PTMM soovis oma väitega, et nõukogu on neid tõendeid eiranud, üksnes põhistada oma väidet hea halduse põhimõtte rikkumise kohta. PTMMi väitel moonutas Üldkohus nii toimides tõendeid.
- 21 Nõukogu vaidleb selle väiteosa põhjendatusele vastu. Komisjon leiab, et see väiteosa on vastuvõetamatu ja igal juhul põhjendamata.

– Euroopa Kohtu hinnang

- 22 Mis esiteks puutub vale meetodi kasutamisel põhinevasse argumenti, siis tuleb märkida, et vaidlustatud kohtuotsuse punktis 47 ei töötnud Üldkohus sugugi välja uut meetodit, mille kohaselt tuleks selle mõiste kohaldamata jätmiseks esitada kaudsed tõendid ühe majandusüksuse puudumise kohta. Vaidlustatud kohtuotsuses Üldkohus hoopis kohaldas ühe majandusüksuse mõistet ning algmääruse artikli 2 lõike 10 alusel tehtavaid kohandusi käsitlevat Euroopa Kohtu praktikat.
- 23 Nõnda tuletas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 43–46 meelde asjaomast kohtupraktikat. Konkreetselt selle kohtuotsuse punktis 46 viitas Üldkohus 16. veebruari 2012. aasta kohtuotsusele nõukogu ja komisjon *vs.* Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP (C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78), mille kohasel peavad liidu institutsioonid siis, kui nende arvates tuleb algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i alusel ekspordihinda kohandada allapoole, esitama tõendid või vähemalt kaudsed tõendid, mis näitavad, et selle sätte kohaldamise tingimused on täidetud.
- 24 Vaidlustatud kohtuotsuse punkt 47 on sissejuhatav punkt, milles Üldkohus sisuliselt märgib, et selle kohtuotsuse punktides 43–46 viidatud kohtupraktikat arvestades kavatses ta analüüsida tõendeid, mille alusel tegi nõukogu järelduse, et PTMM ei moodusta ICOF S-iga ühte majandusüksust. See analüüs on esitatud vaidlustatud kohtuotsuse punktides 50–71.
- 25 Vastupidi PTMMi väidetele on Üldkohus just nimelt soovinud kontrollida, kas liidu institutsioonid uurisid neid tõendeid, mis PTMMi sõnul näitavad, et ta usaldas ICOF S-ile need ülesanded, mida tavaliselt täidab struktuurisene müügi-osakond, enne seda, kui nad välistasid ühe majandusüksuse olemasolu ning tegid kohanduse algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i alusel.
- 26 Seetõttu tuleb see argument põhjendamatus tõttu tagasi lükata.

- 27 Mis teiseks puutub argumenti, et Üldkohus ei arvestanud otsustavate tõenditega, siis selles osas tuleb meenutada, et Euroopa Kohtu pädevusse ei kuulu faktide tuvastamine ega üldjuhul nende tõendite uurimine, mida Üldkohus on nende faktide alusena kasutanud. Kui vastavad tõendid on kogutud nõuetekohaselt, kui on järgitud õiguse üldpõhimõtteid ning tõendamiskohustust ja tõendite kogumist puudutavaid menetlusnorme, on nimelt üksnes Üldkohus pädev hindama talle esitatud tõendite tõenduslikku väärtust. See hinnang ei ole seega iseenesest õigusküsimus, mida Euroopa Kohus saaks kontrollida, välja arvatud juhul, kui tegemist on tõendite moonutamisega (kohtuotsus, 1.9.2014, Gem-Year ja Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) vs. nõukogu, C-602/12 P, ei avaldata, EU:C:2014:2203, punkt 37).
- 28 Järelikult ei ole Euroopa Kohus muul juhul kui tõendite moonutamise korral pädev uurima tõendeid, millele Üldkohus tugines järelduse tegemisel, et PTMM ja ICOF S ei moodusta ühte majandusüksust.
- 29 PTMM väidab küll, et Üldkohus moonutas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 42 PTMMi argumente otsustavate tõenditega arvestamata jätmise kohta. Siiski piirdub PTMM esiteks osutamisega Üldkohtu „valele“ järeldusele, et tema argumentide eesmärk oli toetada väidet, mis käsitles nõukogu poolt hea halduse põhimõtte rikkumist, täpsustamata seejuures, milles selline moonutamine seisneb. Teiseks ei väida PTMM, et selline arvestamata jätmine kujutab endast nende tõendite moonutamist, millele Üldkohus tugines eelmises punktis viidatud järelduse tegemisel, või et neid tõendeid oleks selliselt moonutatud. Kuna PTMM ei ole esitanud ühtki väidet tõendite moonutamise kohta, siis järelikult tuleb sellekohane argument vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata jätta.
- 30 Igal juhul on kohane märkida, et vaidlustatud kohtuotsuse punkt 42 käsitleb PTMMi argumenti, et liidu institutsioonid on ühe majandusüksuse olemasolu eitades ja teatavaid tõendeid ignoreerides võimu kuritarvitanud. Nimetatud punktis 42 on Üldkohus piirdunud märkusega, et väidet võimu kuritarvitamise kohta käsitletakse edaspidi, hea halduse põhimõtte väidetava rikkumise kohta esitatud väite raames. Niisiis analüüsis Üldkohus seda väidet selle kohtuotsuse punktides 111–122. Täpsemalt tuvastas Üldkohus kõnealuse kohtuotsuse punktides 115–120, et liidu institutsioonid uurisid haldusmenetluses PTMMi esitatud peamisi argumente ja nendega seotud tõendeid.
- 31 Järelikult tuleb teise väite kolmas osa osaliselt vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata jätta ja osaliselt põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

Esimese väite teine, kolmas ja seitsmes osa, mis käsitlevad ühe majandusüksuse olemasolule hinnangu andmisel selliste kaudsete tõenditega arvestamist, mis ei oma asjas tähtsust

– Poolte argumendid

- 32 PTMMi esimese väite teise väiteosa kohasel arvestas Üldkohus ühe majandusüksuse mõiste analüüsi raames vale kaudse tõendiga ja laiendas põhjendamatu algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i ulatust, esitades vaidlustatud kohtuotsuse punktis 51 järelduse, et ühe majandusüksuse mõiste kohaldamisest loobumisel on asjakohased ICOF S-i poolt asjaomasest tootest erinevate toodete müügil täidetud ülesanded. PTMMi sõnul ei takistanud see, et ICOF S tegutses asjaomase toote puhul struktuurisese turundus- ja müügiorganisatsioonina, tal luua kaubanduslikke suhteid kolmandate isikutega toodete puhul, mis on või ei ole analoogsed asjaomase tootega.
- 33 Esimese väite kolmanda osa raames väidab PTMM, et Üldkohus kohaldas valesti õigusnorme, kui ta vaidlustatud kohtuotsuse punktis 53 võttis arvesse kolmandate isikute toodete müüki ICOF S-i poolt. Nimelt leiab PTMM esiteks, et turustaja ja muude ettevõtjate vahelised kaubanduslikud suhted ei saa mõjutada selle turustaja ja ematöötaja vahelist suhet. Teiseks leiab ta, et kolmandate isikute toodete müügil ei ole mingit seost asjaomase tootega. Ent algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i ese on asjaomane toode, mitte muud tooted. PTMM tõdeb, et Üldkohtus toimunud uurimise käigus tuvastati, et kui mitte arvestada muudelt tootjatelt pärit asjaomase tootega, siis müüsid ICOF S ja ICOF E ainult

PTMMi toodetud asjaomast toodet. Kolmandaks väidab PTMM, et Üldkohus eksis, luues vaidlustatud kohtuotsuse punktides 54–57 uue ebatäpse „sõltuvuse“ kriteeriumi. Lisaks ei ole Üldkohus täpsustanud, millise kolmandatelt isikutelt pärineva müügi protsentuaalse osakaalu puhul võib rääkida „sõltuvusest“.

34 Seitsmenda väiteosa raames heidab PTMM Üldkohtule ette vaidlustatud kohtuotsuse punktis 69 esitatud seisukohta, et PTMMi otsese eksportmüügi maht osutab sellele, et ta ei moodusta ICOF S-iga ühte majandusüksust. PTMM lisab, et Üldkohus ei toonud välja, kuidas sellist kriteeriumi kasutada ja milline on otsese eksportmüügi puhul see künnis, mille ületamisel ei ole ühe majandusüksuse olemasolu tuvastamine enam võimalik.

35 Liidu institutsioonid leiavad, et need väiteosad on vastuvõetamatud ja põhjendamata.

– Euroopa Kohtu hinnang

36 Esimese väite teises, kolmandas ja seitsmendas osas, mida on kohane käsitleda koos, heidab PTMM Üldkohtule sisuliselt ette, et viimane arvestas ühe majandusüksuse mõiste analüüsimisel selliste kaudsete tõendite või teguritega, mis ei oma asjas tähtsust, nimelt sellega, et ICOF S müüs lisaks asjaomasele tootele ka muid tooteid ja kolmandatelt isikutelt pärinevaid tooteid, ning asjaoluga, et PTMM esitas osa liitu suunduva eksportmüügi puhul arved otse.

37 Seoses sellega tuleb meenutada, et algmääruse artikli 2 lõike 10 kohaselt tuleb ekspordihinda ja normaalväärtust õiglaselt võrrelda. Kui normaalväärtust ja ekspordihinda ei ole võimalik niimoodi võrrelda, siis tuleb kohanduste abil arvesse võtta tegurite neid tuvastatud erinevusi, mis väidetavalt ja tõendatult mõjutavad hinda ja seega selle võrreldavust.

38 Nende tegurite hulgas, mille alusel võidakse kohandusi teha, näeb algmääruse artikli 2 lõike 10 punkt i ette kohanduse vaatlusaluse müügiga seotud komisjonitasu erinevuse alusel. See säte täpsustab, et „komisjonitasu“ hõlmab toote või samasuguse toote müüja saadud hinnalisandit, kui sellise müüja ülesanded on sarnased komisjonitasu alusel töötava esindaja omadega.

39 Siiski saab algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i alusel kohanduse teha ainult siis, kui kolmandas riigis asutatud tootja ja temaga seotud turustaja, kes korraldab ekspordi liitu, moodustavad ühe majandusüksuse.

40 Euroopa Kohtu praktika kohaselt ei muuda nimelt õiguslikult eraldiseisvatest ettevõtjatest moodustatud kontserni sisene tootmis- ja müügitegevuse jaotus asjaolu, et tegemist on ühe majandusüksusega, kes korraldab sellisel viisil kõik need tegevused, mida muudel juhtudel teostab üksus, kes on ka õiguslikult plaanis üks üksus (vt analoogia alusel kohtuotsus, 13.10.1993, Matsushita Electric Industrial vs. nõukogu, C-104/90, EU:C:1993:837, punkt 9).

41 Sellisel juhul võimaldab ühe majandusüksuse olemasolu arvessevõtmine vältida seda, et kulud, mis sisalduvad ilmselgelt toote müügihinnas, kui müüki teostab tootja struktuuris sisene müügiosakond, ei sisaldu müügihinnas, kui sama müüki teostab ettevõtja, kes on õiguslikult eraldiseisev, kuid keda tootja majanduslikult kontrollib (vt selle kohta analoogia alusel kohtuotsus, 10.3.1992, Canon vs. nõukogu, C-171/87, EU:C:1992:106, punkt 13).

42 Järelikult ei saa sellise turustaja ülesandeid, kes moodustab kolmandas riigis asutatud tootjaga ühe majandusüksuse, pidada samastatavateks komisjonitasu alusel töötava esindaja omadega algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i tähenduses.

43 Euroopa Kohtu praktika kohaselt on siis, kui analüüsitakse seda, kas tootja ja temaga seotud turustaja moodustavad ühe majandusüksuse, otsustava tähtsusega võtta arvesse selle tootja ja turustaja suhete majanduslikku tegelikkust (vt selle kohta kohtuotsus, 16.2.2012, nõukogu ja komisjon vs. Interpipe

Niko Tube ja Interpipe NTRP, C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, punkt 55). Kuna tuvastada tuleb selle tootja ja turustaja suhete majanduslik tegelikkus, siis peavad liidu institutsioonid arvesse võtma kõiki asjas tähtsust omavaid tegureid, mis võimaldavad kindlaks teha, kas see turustaja täidab või ei täida kõnealuse tootja struktuurisisesest müügiosakonna ülesandeid.

- 44 Need tegurid ei saa piirduda ainult ülesannetega, mida seotud turustaja täidab üksnes seoses selle asjaomase toote müügiga, mida valmistab tootja, kes väidab end moodustavat selle turustajaga ühe majandusüksuse.
- 45 Nõnda on liidu institutsioonidel õigus võtta arvesse selliseid tegureid nagu dumpinguvastases uurimises käsitletud tootest erinevate toodete müüki turustaja poolt ja muude tootjate kui turustajaga seotud tootja toodete müüki selle turustaja poolt.
- 46 Seega ei kohaldanud Üldkohus valesti õigusnormi, kui ta vaidlustatud kohtuotsuse punktides 51 ja 53 sedastas, et ühe majandusüksuse olemasolule hinnangu andmiseks tuli arvesse võtta seotud turustaja tegevust seoses asjaomasest tootest erinevate toodetega ja sõltumatute tootjate toodete müüki selle turustaja poolt.
- 47 Sõltumatutelt tootjatelt pärinevate toodete müügiga seoses on oluline täpsustada, et vastupidi sellele, mida väidab PTMM, ei ole Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse 54–57 sugugi loonud uut „sõltuvuse“ kriteeriumi. Vaatamata sellele, et Üldkohus on selle kohtuotsuse punktis 54 tõepoolest öelnud, et ICOF S-i „olukorda ei iseloomusta sõltuvussuhe kontserniga, kellega ta on seotud“, on nimetatud kohus selle kohtuotsuse punktides 53–57 piirdunud sellega, et analüüsib sõltumatutelt tootjatelt pärinevate toodete müüki seotud turustaja poolt.
- 48 Nõnda on üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 53 märkinud, et seotud turustaja müügi see osa, mis puudutas sõltumatutelt tootjatelt pärinevaid tooteid, on oluline tegur selle kindlakstegemisel, kas see turustaja moodustab seotud tootjaga ühe majandusüksuse. Järgmiseks on Üldkohus selle kohtuotsuse punktides 54–57 sedastanud, et nii 2009. kui ka 2010. aastal toetus ICOF S-i tegevus suures osas tarnetele, mis pärinesid sõltumatutelt ettevõtjatelt, mis nimetatud kohtu arvates on vastuolus ühe majandusüksuse olemasoluga.
- 49 Nii nagu liidu institutsioonidel on õigus võtta ühe majandusüksuse olemasolu tuvastamisel arvesse seotud tootja valmistatud asjaomasest tootest erinevate toodete müüki, on ka see, kui kolmandas riigis asutatud tootja esitab osa liitu suunatud eksportmüügi arved otse, selline asjakohane tegur, mida need institutsioonid võivad arvesse võtta. Selles küsimuses on Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 69 põhjendatult otsustanud, et mida suurem on sellise müügi osakaal, seda raskem on väita, et seotud turustaja täidab struktuurisisesest müügiosakonna ülesandeid. Vastupidi PTMMi väitele ei ole selle kohtuotsuse punktis 69 õigusnormi kohaldamisel tehtud ühtki viga.
- 50 Sellest tuleneb, et teine, kolmas ja seitsmes väiteosa tuleb põhjendamatus tõttu tagasi lükata.

Esimese väite neljas ja kuues osa, mis käsitlevad PTMMi ja ICOF S-i vahel sõlmitud lepingut

– Poolte argumendid

- 51 Esimese väite neljanda osa raames väidab PTMM, et Üldkohus tõi välja õiguslikult ja faktiliselt valed eeldused sellise tema ja ICOF S-i vahel sõlmitud lepingu olemasolu kohta, mis näeb ette komisjonitasu maksimise ICOF S-ile. Niisiis heidab ta Üldkohtule ette vaidlustatud kohtuotsuse punktis 60 esitatud seisukohta, et see leping omab tähtsust ühe majandusüksuse olemasolule hinnangu andmisel.

- 52 Esiteks väidab PTMM, et Üldkohus järeldas valesti, et vahet tuleb teha kirjalikul lepingul ja sellistel „järjestikustel suulistel kokkulepetel“ nagu need, mis olid sõlmitud Ecogreeni ja temaga seotud kaupleja vahel. Teiseks eiras Üldkohus PTMMi väitel tõendeid, mis osutasid sellele, et PTMMi ja ICOF S-i vahel kehtisid mitmesugused tasustamiskokkulepped. Kolmandaks on tema väitel kahe seotud ettevõtja vaheline siirdehindade kokkulepe täiendav tõend selle kohta, et need ettevõtjad moodustasid ühe majandusüksuse. Selline kokkulepe jagas erinevates riikides asuvate ettevõtjate kontserni siseselt riski- ja kasumimarginaalid. Selline marginaalide jagamine osutab nende kahe ettevõtja tihedale seotusele, kes ühiselt vastutavad neid hõlmava kontserni kui terviku kasumlikkuse eest. Lisaks sellele eeldatakse rahvusvaheliselt tegutsevate ettevõtjate puhul, et nad sõlmivad oma välisriigis asuvate seotud turustajatega sellist tüüpi siirdehindade kokkulepped nagu see, mis kehtis PTMMi ja ICOF S-i vahel. Seega jättis Üldkohus PTMMi sõnul tähelepanuta rahvusvahelise kaubanduse ja kontsernisestse ülekandmiste tegelikkuse olulised tõsiasjad.
- 53 Esimese väite kuuenda osa raames väidab PTMM, et vaidlustatud kohtuotsuse punktides 62 ja 64 tõlgendas Üldkohus valesti lepingu tingimusi ja eelkõige artiklit 7.3, mis on tüüptingimus, mille eesmärk on vältida nende kahe ettevõtja solidaarvastutust kolmandate isikute ees. See ei puuduta PTMMi sõnul ülesannete jaotust nende kahe ettevõtja vahel.
- 54 Liidu institutsioonid on seisukohal, et esimese väite kõne all olevad osad tuleb vastuvõetamatuse tõttu jätta läbi vaatamata ja et igal juhul on need põhjendamata.
- Euroopa Kohtu hinnang
- 55 Esimese väite neljanda ja kuuenda osaga vaidlustab PTMM sisuliselt asjaolu, et Üldkohus tugines PTMMi ja ICOF S-i vahelisele lepingule selleks, et tuvastada ühe majandusüksuse puudumine, ja vaidlustab samuti selle, kuidas nimetatud kohus seda lepingut analüüsis.
- 56 Mis esiteks puutub argumenti, et PTMMi ja ICOF S-i vahelisele lepingule ei omistatud tähtsust ühe majandusüksuse olemasolule hinnangu andmisel, siis selles osas on käesoleva otsuse punktis 43 juba öeldud, et arvestades nõuet teha järelalus, mis peegeldab tootja ja temaga seotud turustaja suhete majanduslikku tegelikkust, tuleb arvesse võtta kõiki asjas tähtsust omavaid tegureid, tegemaks kindlaks, kas see turustaja täidab struktuurisese müügiosakonna ülesandeid. Nende kahe ettevõtja vaheliste suhete oluline üksikasi on tootja ja temaga seotud turustaja vahelise sellise lepingu olemasolu, mis näeb ette viimasele komisjonitasu maksmise. Selle eitamine tähendaks, et üks osa majanduslikust tegelikkusest jääb varju.
- 57 Seega ei kohaldanud Üldkohus õigusnorme valesti, kui ta esitas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 60 järelalus, et PTMMi ja ICOF S-i vahelise sellise lepingu olemasolu, mis näeb ette viimasele komisjonitasu maksmise, omab tähtsust selle tuvastamisel, kas need kaks ettevõtjat moodustavad ühe majandusüksuse.
- 58 Järelikult tuleb põhjendamatus tõttu tagasi lükata argument, et PTMMi ja ICOF S-i vahelisele lepingule ei omistatud tähtsust selle tuvastamisel, kas need kaks ettevõtjat moodustavad ühe majandusüksuse.
- 59 Teiseks tuleb meenutada seoses argumentidega, et vaidlustatud kohtuotsuse punktides 62 ja 64 ei tehtud väidetavalt vahet kirjalikul lepingul ja sellistel „järjestikustel suulistel kokkulepetel“, nagu need, mis olid sõlmitud Ecogreeni ja temaga seotud kaupleja vahel, jäeti arvestamata teatavate tõenditega, ei võetud arvesse rahvusvahelise kaubanduse ja kontsernisestse ülekandmise tegelikkust ning tõlgendati valesti lepingu tingimusi, et vastavalt käesoleva otsuse punktis 27 osundatud kohtupraktikale puudub Euroopa Kohtul muul juhul kui tõendite moonutamise korral pädevus tuvastada fakte ja põhimõtteliselt uurida tõendeid, millele Üldkohus on nende faktide tõendamisel tuginenud.

60 Nende argumentidega seab PTMM küll kahtluse alla vaidlustatud kohtuotsuste punktides 62–64 sisalduvad Üldkohtu faktilised järeldused, mis käsitlevad PTMMi ja ICOF S-i vahelist lepingut, ent ta ei viita faktide või tõendite moonutamisele. Järelikult tuleb need argumendid vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata jätta.

61 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb esimese väite neljas ja kuues osa osaliselt vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata jätta ja osaliselt põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

Esimese väite viies osa, mis käsitleb asjaolu, et Üldkohus olevat alusetult asendanud põhjendused enda omadega

– Poolte argumendid

62 PTMM heidab Üldkohtule ette, et viimane on asendanud põhjendused enda omadega, tuginedes vaidlustatud kohtuotsuse punktis 62 PTMMi ja ICOF S-i vahel sõlmitud lepingu konkreetsetele tingimustele, et tuvastada, et nõukogu järeldas põhjendatult, et need sätted kujutavad endast kaudset tõendit selle kohta, et PTMM ei moodusta ICOF S-iga ühte majandusüksust. Tema väitel on vaieldamatu, et liidu institutsioonid ei arvestanud lepingu tingimustega ei dumpinguvastase uurimise käigus ega ka hiljem.

63 Nõukogu arvates on käesolev väiteosa põhjendamata. Komisjon väidab esimese võimalusena, et see väiteosa on vastuvõetamatu ja teise võimalusena, et see on põhjendamata.

– Euroopa Kohtu hinnang

64 Kuivõrd PTMM heidab Üldkohtule ette põhjenduste asendamist enda omadega, siis on kohane meenutada, et vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale ei tohi Üldkohus tühistamismenetluses asendada vaidlustatud otsuse vastuvõtja põhjendust enda omaga (kohtuotsus, 14.4.2016, Netherlands Maritime Technology Association vs. komisjon, C-100/15 P, ei avaldata, EU:C:2016:254, punkt 57 ja seal viidatud kohtupraktika).

65 Käesoleval juhul märkis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 61, et PTMMi ja ICOF S-i vaheline leping sisaldab mitmesuguseid sätteid, mis on raskesti ühildatavad nende kahe ettevõtja kuulumisega ühte majandusüksusesse. Nagu selgitab PTMM, viitas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 62 selle lepingu konkreetsetele tingimustele, nimelt artiklitele 7.3 ja 12, mis selle kohtu sõnul tõendavad, et PTMMi ja ICOF S-i vahel puudus solidaarsuskohustus, ja mis kujutavad endast seega kaudset tõendit, et need kaks ettevõtjat ei moodusta ühte majandusüksust.

66 Vastupidi PTMMi väitele ei ole Üldkohus sugugi põhjendusi enda omadega asendanud. Nimelt nähtub rakendusmääruse nr 1138/2011 põhjendusest 31 ja rakendusmääruse nr 1241/2012 põhjendustest 29–31, et liidu institutsioonid arvestasid tegelikult dumpinguvastase menetluse raames PTMMi ja ICOF S-i vahelise lepinguga. Nõnda on neis põhjendustes öeldud, et kaupleja ja tootja vahel sõlmitud leping, mille kohaselt sai ICOF S eksportmüügilt komisjonitasu fikseeritud ulatuses, on kaudne tõend selle kohta, et PTMM ja ICOF S ei moodusta ühte majandusüksust, vaid neist viimase ülesanded on samastatavad komisjonitasu alusel töötava esindaja omadega.

67 Seega tuleb esimese väite nüüd käsitletud osa põhjendamatusse tõttu tagasi lükata ning seega tuleb ka esimene väide tervikuna osaliselt vastuvõetamatuse tõttu jätta läbi vaatamata ja osaliselt põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

Teine väide, mille kohaselt on rikutud algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i sellega, et Üldkohtu sedastuse kohaselt on nõukogu piisavalt tõendanud, et ICOF S-i täidetavad ülesanded on analoogsed komisjonitasu alusel töötava esindaja omadega

68 Teine väide jaguneb kahte ossa.

Teise väite esimene osa, mille kohaselt on põhjendus ebapiisav ja diskrimineeriv ning tõendeid on kasutatud valesti

– Poolte argumendid

69 PTMM väidab, et vaidlustatud kohtuotsuse punktides 80 ja 82 esitatud põhjendus on ebapiisav ja diskrimineeriv. Lisaks sellele ei toeta neis punktides välja toodud faktilised asjaolud Üldkohtu järeldust, vaid neid võib kasutada, et tõendada, et ICOF S on PTMMi struktuurisise turundus- ja müügiosakond.

70 Nõukogu väidab esimese võimalusena, et teise väite käesolev osa on vastuvõetamatu ja teise võimalusena, et see on põhjendamata. Komisjoni väitel on see väiteosa vastuvõetamatu.

– Euroopa Kohtu hinnang

71 Esiteks on seoses argumendiga, et vaidlustatud kohtuotsuse põhjendus on ebapiisav ja diskrimineeriv, kohane märkida, et vastavalt Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikale ei nõua põhjendamiskohustus, mis lasub Üldkohtul Euroopa Kohtu põhikirja artikli 36 alusel, mida kohaldatakse Üldkohtule vastavalt sama põhikirja artikli 53 esimesele lõigule, ja Üldkohtu kodukorra artikli 81 alusel, et Üldkohus esitaks ammendava ning üksikasjaliku ülevaate menetluse poolte kõikidest arutluskäikudest, ning Üldkohtu esitatud põhjendus võib seega olla tuletatav, tingimusel et huvitatud isikutel on võimalik saada teada põhjused, miks Üldkohus nende argumentidega ei nõustunud, ning et Euroopa Kohtul on piisavalt tõendeid oma kontrolli teostamiseks (vt selle kohta kohtuotsused, 16.2.2012, nõukogu ja komisjon *vs.* Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP, C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, punkt 105, ja 19.3.2015, MEGA Brands International *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, C-182/14 P, EU:C:2015:187, punkt 54).

72 Käesoleval juhul nähtub nii vaidlustatud kohtuotsuse punktide 80 ja 82 kui ka selle kohtuotsuse punktide 79, 81 ja 83–85, et väiteosa, mis käsitles algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i kohaldamise tingimuste täidetuse tuvastamisel nõukogu poolt tehtud hindamisviga, tagasilükkamine oli piisavalt põhjendatud esiteks selle nõukogu otsustuse õiguspärasuse kontrollimise seisukohalt ja teiseks võimaldas PTMMil saada teada põhjused, mis ajendasid Üldkohut sellist tagasilükkamise otsust tegema.

73 Eelneva põhjal tuleb põhjendamatusesse tõttu tagasi lükata argument, et vaidlustatud kohtuotsuse põhjendus on ebapiisav ja diskrimineeriv.

74 Mis teiseks puutub argumenti, et Üldkohus kasutas tõendeid valesti, siis olgu meenutatud, et vastavalt käesoleva otsuse punktis 27 osundatud kohtupraktikale puudub Euroopa Kohtul muul juhul kui tõendite moonutamise korral pädevus tuvastada fakte ja üldjuhul uurida tõendeid, mida Üldkohus on nende faktide alusena kasutanud.

75 PTMM vaidleb küll vastu vaidlustatud kohtuotsuste punktides 80–82 esitatud faktilistele asjaoludele, ent ta ei viita faktide või tõendite moonutamisele. See argument tuleb seega jätta vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.

76 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb teise väite esimene osa osaliselt vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata jätta ja osaliselt põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

Teise väite teine osa, mille kohaselt on algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i kohaldamisel rikutud tõendamiskoormist reguleerivaid norme

– Poolte argumendid

77 PTMM leiab, et tuginedes vaidlustatud kohtuotsuse punktides 80–82 nimetatud tõenditele, rikkus Üldkohus algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i kohaldamisel tõendamiskoormist reguleerivaid norme.

78 Tema väitel on nimelt algmäärusega kehtestatud eeldus, et kaks seotud ettevõtjat ei tegutse ja neid ei juhitata teineteisest sõltumatult ning et need äriühingud on seotud tasustamiskokkulepetega. Sellise eelduse olemasolu kinnitab PTMMi arvates kõnealuse määruse artikli 2 lõige 9.

79 Seega nõuab algmääruse artikli 2 lõike 10 punkt i alusel tehtav kohandus tema väitel, et tõendataks, et tootja poolt turustajale makstud rahasummad on selline „komisjonitasu“ või „marginaal“, mida käsundiandja maksab kolmandast isikust esindajale viimase poolt täidetavate kaubanduslike ülesannete eest. PTMMi sõnul tuleb tõendada, et kaks üksust tegutsevad ja neid juhitakse teineteisest sõltumatult. Käesoleval juhul aga ei ole nõukogul õnnestunud tõendada, et eksisteerib juhtimiskord, mille alusel on ICOF S-i juhtimine eraldatud PTMMi omast ja need ettevõtjad on õiguslikult takistatud sekkumast teineteise asjadesse. Ka ei ole nõukogu PTMMi arvates tõendanud, et ICOF S-i ja PTMMi vahel toimuv kompenseerimine on komisjonitasu, mida iseseisev esindaja saab ja mis ei tulene kahe ettevõtja vahelisest tasustamiskokkulepest.

80 Liidu institutsioonid leiavad, et käesolev väiteosa tuleb vastuvõetamatuse tõttu jätta läbi vaatamata.

– Euroopa Kohtu hinnang

81 PTMMi teise väite teise osa kohaselt eksisteerib algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i kohaldamisel sisuliselt eeldus, et seotud ettevõtjad ei tegutse ja nende juhtimine ei toimu iseseisvalt. PTMM leiab, et tuginedes vaidlustatud kohtuotsuse punktides 80–82 nimetatud tõenditele, rikkus Üldkohus algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i kohaldamisel tõendamiskoormist reguleerivaid norme.

82 Sellega seoses olgu meenutatud, et Euroopa Kohtu praktika kohaselt peab pool siis, kui ta palub algmääruse artikli 2 lõike 10 alusel teha kohandusi, mille eesmärk on muuta normaalväärtus ja ekspordihind dumpingumarginaali arvutamise eesmärgil võrreldavaks, tõendama, et tema nõue on põhjendatud (kohtuotsus, 16.2.2012, nõukogu ja komisjon vs. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP, C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, punkt 58).

83 Kohustus tõendada, et teha tuleb algmääruse artikli 2 lõike 10 punktides a–k loetletud konkreetne kohandus, lasub isikul, kes soovib sellele tugineda (kohtuotsus, 16.2.2012, nõukogu ja komisjon vs. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP, C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, punkt 60).

84 Kui tootja palub kohandada normaalväärtust üldjuhul allapoole või ekspordihindu loogiliselt ülespoole, siis peab see ettevõtja seega ka näitama ja tõendama, et tingimused sellise kohanduse tegemiseks on täidetud. Vastupidisel juhul, kui nõukogu ja komisjon leiavad, et ekspordihinda tuleb allapoole kohandada põhjusel, et tootjaga seotud kaupleja täidab ülesandeid, mis on samastatavad komisjonitasu alusel töötava esindaja omadega, peavad need institutsioonid vähemalt esitama üksteist toetavad kaudsed tõendid, mis kinnitavad, et see tingimus on täidetud (kohtuotsus, 16.2.2012, nõukogu ja komisjon vs. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP, C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, punkt 61).

- 85 Kui liidu institutsioonid on esitanud üksteist toetavad kaudsed tõendid selle kohta, et tootjaga seotud turustaja täidab ülesandeid, mis on samastatavad komisjonitasu alusel töötava esindaja omadega, siis järelikult peab see turustaja või see tootja tõendama, et algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i alusel kohanduse tegemine ei ole põhjendatud, esitades näiteks tõendid selle kohta, et nad moodustavad ühe majandusüksuse. Sellel otstarbel võivad ettevõtjad eelkõige tõendada, et nad ei tegutse sõltumatult ja et neid seovad tasustamiskokkulepped.
- 86 Vastupidi PTMMi poolt väidetule ei eksisteeri algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i kohaldamisel mingit eeldust, et seotud ettevõtjad ei tegutse sõltumatult ja et neid seovad tasustamiskokkulepped, nii et liidu institutsioonid peaks selle sätte alusel kohanduse tegemiseks tõendama, et neid üksusi juhitakse sõltumatult.
- 87 Nimelt puudub PTMMi pakutud tõlgendusel igasugune algmäärusest tulenev alus, sest artikli 2 lõike 10 punktis i puudub vähimgi viide sellisele eeldusele. See säte üksnes näeb ette, et kohandatakse vaatlusaluse müügiga seotud komisjonitasude erinevusi, ja täpsustab, et mõiste „komisjonitasu“ hõlmab toote või samasuguse toote müüja saadud hinnalisandit, kui sellise müüja funktsioonid on sarnased komisjonitasu alusel töötava esindaja omadega.
- 88 Vastab tõele PTMMi väide, et algmääruse artikli 2 lõige 9 põhineb eeldusel, et seotud ettevõtjad ei tegutse sõltumatult. Nii näeb see säte sisuliselt ette, et ekspordihinda ei saa pidada usaldusväärseks, kui eksportija ja importija või kolmas isik teevad koostööd või on sõlminud tasustamiskokkuleppe. Siiski ei saa algmääruse artikli 2 lõike 9 alusel teha mingit järeldust, mis kohalduks liidu institutsioonide poolt algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i raames läbiviidavale analüüsile. Esimene neist sätetest käsitleb ekspordihinna arvutamist ja lähtub sellest, et eksportija ja kaupleja vaheline suhe võib seda hinda mõjutada, samas kui kõnealuse määruse artikli 2 lõike 10 punkt i, mis käsitleb normaalväärtuse ja ekspordihinna võrdlust, keskendub eksportija ja kaupleja vahelise suhte asemel viimase poolt täidetavatele ülesannetele.
- 89 Käesoleval juhul tuleb tõdeda, et Üldkohus kontrollis vaidlustatud kohtuotsuse punktides 80–82 üle, et nõukogu käsutuses olid üksteist toetavad kaudsed tõendid selle kohta, et ICOF S-i ülesanded olid samastatavad komisjonitasu alusel töötava esindaja omadega. Seega järgis Üldkohus neid tõendamiskoormist reguleerivaid norme, mida liidu institutsioonid peavad täitma, ega rikkunud selles suhtes õigusnormi.
- 90 Seega tuleb teise väite teine osa põhjendamatusse tõttu tagasi lükata ning ka teine väide tuleb tervikuna osaliselt vastuvõetamatusse tõttu jätta läbi vaatamata ja osaliselt põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

Kolmas väide, mis käsitleb algmääruse artikli 2 lõike 10 esimese lõigu rikkumist

Poolte argumendid

- 91 PTMM leiab, et Üldkohus eiras dumpinguvastase uurimise käigus esitatud vaidlustamata tõendeid, otsustades vaidlustatud kohtuotsuse punktis 97, et nimetatud ettevõtja ei ole tõendanud, et ICOF S kandis kogu müügiga seotud kulud ja et omamaist müüki rahastati ekspordimüügi komisjonitasu arvel. Kui Üldkohus oleks arvestanud tema käsutuses olevate ja PTMMi esitatud tõenditega, siis oleks ta teinud järelduse, et toimides vastuolus algmääruse artikli 2 lõike 10 esimese lõiguga, kahjustas nõukogu vältimatult normaalväärtuse ja ekspordihinna vastavust.
- 92 Nõukogu väidab esimese võimalusena, et asjaomane väide on vastuvõetamatu ja teise võimalusena, et see on põhjendamata. Ka komisjon leiab esimese võimalusena, et käesolev väide on vastuvõetamatu. Teise võimalusena leiab ta, et väide on tulemusetu.

Euroopa Kohtu hinnang

- 93 Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 96 tuleb Üldkohus meelde, et algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i alusel normaalväärtuse allapoole kohandamise põhjendamiseks pidi PTMM tõendama, et ICOF S täidab ekspordiriigi omamaisel turul ülesandeid, mis on samastatavad komisjonitasu alusel töötava esindaja omadega. Selle kohtuotsuse punktis 97 nentis Üldkohus sisuliselt, et PTMM piirdus väitega, et kogu müügiga seotud kulud kandis ICOF S, esitamata selle kohta ühtki tõendit. Lisaks sellele märkis kohus, et PTMMi ja ICOF S-i vahelises lepingus puuduvad mis tahes tingimused ja viited, mis seda väidet toetaksid.
- 94 Järelikult kuuluvad nimetatud punktis 97 esitatud tuvastused, millele PTMM apellatsioonkaebuse käesoleva väiteosa raames vastu vaidleb, Üldkohtu poolt faktidele antud hinnangu raamesse. Käesoleva otsuse punktis 27 osundatud kohtupraktika kohaselt aga ei kuulu selle hinnangu kontrollimine Euroopa Kohtu pädevusse.
- 95 Kuna PTMM ei ole väitnud, et fakte või tõendeid on moonutatud, siis tuleb kolmas väide vastuvõetamatusena tõttu läbi vaatamata jätta.

Neljas väide, mille kohaselt on rikutud hea halduse põhimõtet

Poolte argumendid

- 96 Esiteks leiab PTMM, et vaidlustatud kohtuotsuse punktis 117 olev Üldkohtu põhiskäik on spekulatiivne ega ole piisavalt põhjendatud. Tema väitel jättis üldkohus täpsustamata, millistele dokumentidele ta viitab, märkides, et „kohtuasja toimiku materjalidest [nähtub], et haldusmenetluses otsustas nõukogu, et [PTMMi] esitatud selgitused on tõendamata ega oma igal juhul asjas tähtsust“. PTMMi sõnul sellised toimiku materjalid puudusid ning Üldkohus esitas selles küsimuses üksnes spekulatiivse seisukoha. PTMMi väitel nähtub kohtuasja toimiku materjalidest hoopis, et ta esitas uurimise ajal kõik nõutud selgitused. Nende selgituste paikapidavust kontrolliti ja neid tuleb käsitada vaieldamatutena. Seega tegi Üldkohus järeldused, mis ei ole vastavuses tema käsutuses olnud tõenditega.
- 97 Teiseks väidab PTMM, et vaidlustatud kohtuotsuse selles samas punktis 117 eksis Üldkohus, nõustudes sellega, et nõukogu eiras uurimise käigus PTMMi esitatud tõendeid ja argumente, põhjendusel et need „ei oma igal juhul asjas tähtsust“. See kehtib PTMMi sõnul ka nende oluliste argumentide kohta, mis esitati uurimise käigus ja mida nõukogu ei käsitleanud, rikkudes nii hea halduse põhimõtet ja jättes põhjendamata, miks need ei oma asjas tähtsust.
- 98 Nõukogu leiab, et käesolev väide on osaliselt põhjendamata ja osaliselt tulemusetu. Komisjon väidab esimese võimalusena, et väide on vastuvõetamatu ja teise võimalusena, et see on igal juhul põhjendamata.

Euroopa Kohtu hinnang

- 99 Esiteks heidab PTMM Üldkohtule sisuliselt ette seda, et ta jättis vaidlustatud kohtuotsuse punkti 117 piisavalt põhjendamata. Nimelt jättis Üldkohus PTMMi väitel täpsustamata, millistele dokumentidele ta viitab, märkides, et „kohtuasja toimiku materjalidest [nähtub], et haldusmenetluses otsustas nõukogu, et [PTMMi] esitatud selgitused on tõendamata ega oma igal juhul asjas tähtsust“.

- 100 Sellega seoses tuleb täpsustada, et asjaomase kohtuotsuse punktis 117 olev arutluskäik käib konkreetselt PTMMi nende argumentide kohta, mille kohaselt ta esitas arved Indoneesia turul toimunud müügi kohta maksustamisega seotud kaalutlustel ja ICOF S-ile makstud komisjonitasu eesmärk oli katta kõik selle ettevõtja kulud, sealhulgas need, mis tekkisid toodete omamaisel turul turustamise tõttu.
- 101 Ent kuigi vastab tõele, et Üldkohus jättis selle kohtuotsuse punktis 117 täpsustamata, millistele dokumentidele ta viitab, nähtub siiski selle sama kohtuotsuse punktides 64 ja 97, et Üldkohus selgitas, mis põhjusel ta leiab, et PTMMi argumendid on põhjendamata, ning täpsustas, milliste dokumentide alusel ta seda teeb.
- 102 Järelikult tuleb käesoleva argument, et rikutud on põhjendamiskohustust, põhjendamatuna tagasi lükata.
- 103 Teiseks heidab PTMM Üldkohtule ette, et ta tegi vaidlustatud kohtuotsuse punktis 117 vea, nõustudes sellega, et nõukogu eiras uurimise käigus PTMMi esitatud tõendeid ja argumente, põhjendusel et need „ei oma igal juhul asjas tähtsust“.
- 104 Seega vaidlustab PTMM Üldkohtu poolt selles punktis 117 faktidele antud hinnangu. Ent vastavalt käesoleva otsuse punktis 27 osundatud kohtupraktikale ei kuulu selle hinnangu kontrollimine Euroopa Kohtu pädevusse.
- 105 Kuna PTMM ei ole väitnud, et fakte või tõendeid on moonutatud, siis tuleb käesolev etteheide vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata jätta.
- 106 Järelikult tuleb neljas väide jätta osaliselt vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata ja osaliselt põhjendamatuse tõttu rahuldamata.
- 107 Kõigist eelnevatest kaalutlustest tuleneb, et ühegi PTMMi poolt oma apellatsioonkaebuse põhjendamiseks esitatud väitega ei saa nõustuda ning seega tuleb apellatsioonkaebus tervikuna rahuldamata jätta.

Kohtukulud

- 108 Euroopa Kohtu kodukorra artikli 184 lõige 2 näeb ette, et kui apellatsioonkaebus on põhjendamatu, siis otsustab Euroopa Kohus kohtukulude jaotuse. Kodukorra artikli 138 lõike 1 kohaselt, mida kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste lahendamisel, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna PTMM on kohtuvaidluse kaotanud ja nõukogu on kohtukulude hüvitamist nõudnud, siis tuleb nõukogu kohtukulud välja mõista PTMMilt.
- 109 Euroopa Kohtu kodukorra artikli 140 lõike 1 kohaselt, mida selle kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonimenetluse suhtes, kannavad menetlusse astunud liikmesriigid ja institutsioonid ise oma kohtukulud.
- 110 Sellest tulenevalt kannab komisjon ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (üheksas koda) otsustab:

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

2. Jätta PT Perindustrian dan Pedragangan Musim Semi Mas'i (PT Musim Mas) kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud.

3. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.

Allkirjad